

Søren Pind (V):

Det er uden glæde, jeg i dag tager ordet i en sag, som vil ende med, at jeg stemmer imod min regering og mit parti.

Jeg forstår i øvrigt også, at det formodentlig er sådan, at jeg er den eneste i Folketinget, der ender med at stemme imod den her lov, og det er jo dog en speciel lejlighed. Derfor tror jeg godt, at jeg ganske kort vil have lov til at forstyre Folketinget med at forklare hvorfor.

Kl. 9.55

Essensen af det her forslag er, at man fremover vil lægge hindringer i vejen for meget få dommers bibeskæftigelse. I realiteten rammer man vel nok ti dommere. Det tenderer i høj grad singular lovgivning fra Folketingets side, og det vil ramme den måde, som vores domstolssystem fungerer på, meget hårdt.

Det er ikke mere end et år siden, jeg har stået på den her talerstol med bemærkninger fra Justitsministeriet og har forsvaret vores voldgiftssystem. Det stod simpelt hen i lovforslagets bemærkninger, at vores voldgiftssystem var internationalt berømmet, fordi man kunne udpege højesteretsdommere til det, og det var en international konkurrenceparameter.

Det værste er i virkeligheden ikke det. Det værste er, at det, Folketinget vil søge at forhindre med den her lovgivning, nemlig at dommere ikke passer deres arbejde – som er en påstand – i realiteten allerede i dag er forbudt. Det fremgår allerede af lovgivningen i dag, at dommere ikke må foretage sig noget, som er i strid med deres stillings beskaffenhed.

Ét spørgsmål bør stilles i dag: Er der rejst en eneste tjenestemandssag mod nogen dommer i Danmark? Er der noget tidspunkt, hvor man har sagt: Den dommer har ikke passet sit arbejde, ergo rejser vi en tjenestemandssag mod vedkommende? Der er intet eksempel på det. Alligevel laver man det her indgreb, som vil resultere i én ting, nemlig at rekrutteringen af dommere igen udelukkende bliver et justitsministerielt anliggende, at vi igen vil se fødekæden være den, at ingen udefra kommer til, og at det kun vil være folk fra Holmens faste stok, som besætter dommerembederne i Danmark, og det er en skam. Det er en skam, fordi vi f.eks. med Tvindommen har set en større vilje fra dommernes side til at gøre sig uafhængig af staten. Det lukker Folketinget meget belejligt af for nu, og det synes jeg er forstemmende.

Man må i hvert fald som liberal stille sig selv ét spørgsmål: Synes man, dommere er mere af-

hængige af staten, hvis det er således, at man forhindrer dem i uden for deres arbejdstid at passe deres arbejde, eller er de mindre afhængige af staten? Svaret er jo entydigt klart: Dette skaber for dommernes vedkommende en afhængighed af staten. Og det må man spørge sig selv om man synes er en god idé. Jeg synes det i hvert fald ikke. Derfor agter jeg at stemme imod lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 110 stemmer (V, S, DF, KF, RV, SF og EL) mod 1 (Søren Pind (V)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Politi- og domstolsreform).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 1/3 2006. Første behandling 14/3 2006. Betænkning 23/5 2006. Anden behandling 30/5 2006. Tillægsbetænkning 1/6 2006).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti glæder vi os over, at Folketinget i dag kan vedtage en ny politi- og retskredsreform. Det er selvfølgelig et stort arbejde, der har ligget til grund i flere omgange – der har været mange oplæg til det her. Tidligere regeringer har forsøgt at komme igennem med noget tilsvarende, men det, vi er kommet frem til, mener jeg er klart bedre end det, man før har lagt frem.

Der er stillet 176 udvalgs spørgsmål og kommet svar, og i den anledning synes jeg, der er god grund til at takke for den store interesse, der har været rundt omkring fra, for gennemførelsen af den reform og for at rette de skavanker, der eventuelt har været i oplæggene, der er kommet.

Kl. 10.00

Der er også grund til at takke embedsværket, som har været utrolig velfungerende med hensyn til besvarelsen af de her ting. Der har også været besøg af deputationer, hvor vi i Folketingets Retsudvalg har været meget lyttende og også i nogle tilfælde har taget de ting til efterretning, som er blevet sagt af deputationerne. Næsten 30 deputationer har der været.

Hvis vi skulle gå ind i en politi- og retskredsreform og være med til at løse det problem, som har eksisteret i mange år – og man har ventet på løsningen af det både i retterne og hos politiet – så har det været afgørende for Dansk Folkeparti, at man fik døgnbemanding af politistationer i større omfang end det, der var lagt op til fra regeringens side. Der er vi kommet igennem med, at man ti steder rundt omkring i landet ud over de 12 steder og de 12 hovedstationer, som regeringen havde lagt op til, får den her totale døgnbemanding, hvor der alle ugens dage er betjente på stationerne.

Derudover er det også blevet sådan, at der er fleksibel døgnbetjening. Det vil sige, at man f.eks. en fredag og lørdag aften har døgnbemanding på politistationen, hvis der er behov for det; der kan være i sommerhusområder, hvor der i sommerhalvåret er behov for døgnbemanding; der kan være en festival, hvor der er behov for døgnbemanding, så der er taget hensyn til de problemer med manglende tryk, der eventuelt måtte kunne opstå, fordi der ikke hele døgnet rundt er betjente på stationen.

Samtidig må man så sige, at der en mandag eller en tirsdag i nogle af de byer, hvor der er døgnbemanding i dag, måske ikke sker så meget, at det er nødvendigt, at betjentene er på sta-

tionen, og at man derfor på baggrund af det og andre ting kan frigøre betjente til at komme ud og køre i patruljevognene, så betjentene kan sikre en hurtigere responstid og være på stedet hurtigere, end det er muligt i dag for det politi, vi kender.

Så har det også været vigtigt for Dansk Folkeparti i forbindelse med arbejdet, at grænsepolitiet får ordentlige forhold, og der har vi fået indført de her såkaldt særskilte udlændingekontrolafdelinger i de grænsepolitiafdelinger, vi kender i dag, og hvor det er blevet sådan, at man forhåbentlig kan sikre en bedre rekruttering til de afdelinger, og at man også får en mere tilfredsstillende opgaveløsning, hvor man endnu bedre end i dag er i stand til at kontrollere tingene.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at hvis Dansk Folkeparti havde mulighed for det, så ville vi genindføre den nationale grænsekontrol ved grænsen. Det er der på grund af vores medlemskab af Schengen ikke mulighed for i fuldt omfang, så det vil sige, at man i baglandet skal kontrollere, hvem der kommer ind i vores land. Der er det så i hvert fald vigtigt, at den baglandspatrulje er effektiv, og derfor har vi også set det som et mål at få indført de her udlændingekontrolafdelinger.

Med hensyn til retterne er det helt oplagt, at der i regeringens udspil var for langt fra borgeren, i hvert fald i visse egne af landet, til den lokale ret, og derfor blev vi også enige med regeringen om, at det var nødvendigt at oprette i hvert fald de her to ekstra retskredse; at det var nødvendigt, at man fik indført de såkaldte bittingssteder mange steder i landet; og at man også fik flere afdelingskontorer, hvor man kunne tage sig af mindre ting i retterne. Det har jo altså været en rigtig god ting, fordi vi dermed sikrer mere nærhed for borgerne, når de skal i retten. Det er jo selvfølgelig ikke alle, der ofte skal i retten, men mange har behov for at være tæt på retten, og derfor er vi tilfredse med det, der er kommet igennem.

Det er en lille ting, men vi synes også, at det har været vigtigt at fastholde det, man kalder Sø- og Handelsretten i dag. Der var lagt op til i udspillet, at man opererede med navnet Handelsretten, men Danmark som maritim nation har jo faktisk gavn af, at vi har en sø- og handelsret, som tager sig af de her søsager, og hvorfor så ikke kalde den det, den er, og det, den har heddet, nemlig Sø- og Handelsretten?

Sådan har der været mange små og store ting, der er blevet ændret, og hvor forskellige partier

har fået indflydelse på det resultat, der ligger i dag, og det er derfor med stor glæde, at jeg kan sige, at vi kan støtte det forslag, der ligger nu om en ny politi- og retskredsreform. Og opstår der problemer, bliver der f.eks. diskussion et sted om, hvorvidt der måske er behov for døgnbemanding på en politistation, hvor der ikke er døgnbemanding i dag, jamen så har vi muligheden for, som vi har aftalt, at tage det op i en følgegruppe og diskutere, om der i forlængelse af reformen er behov for at rette op på de ting, som vi har aftalt.

Så det er et fint forslag, som vi støtter.

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil nærmest sige, at vi har fået en politi- og domstolsreform på trods af hr. Peter Skaarups ihærdige forsøg på at undergrave den ud fra ønsket om, at hvert hjørne skulle have en politistation, og gerne en, der var døgnåben. Men jeg har bemærket mig, at hr. Peter Skaarup er enig i det, der nu bliver stemt om, og det synes jeg er et meget stort fremskridt.

Jeg vil nok sige, at det har været hr. Peter Skaarup og hans udtalelser rundtomkring i lokalaviserne, der i den grad har undermineret alles forsøg på i øvrigt at komme frem til et fornuftigt resultat. Men jeg er glad for, at hr. Peter Skaarup nu her i dag siger, at det er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er fru Anne Baastrup jo ikke altid så høflig i sine udtalelser. Jeg synes nok, at det, der bliver sagt her, må stå for fru Anne Baastrups egen regning.

Det, vi har været optaget af i Dansk Folkeparti – og jeg synes faktisk, at det er vigtigt, at ikke bare Dansk Folkeparti er optaget af det, men at alle partier har været optaget af det, og det fornemmer jeg også at man har været i de fleste partier – er at lytte, nemlig lytte til de næsten 30 deputationer i Retsudvalget og være optaget af indholdet af et utal af skrivelser fra kommuner, politi, retter, dommere, handelsdrivende, der selvfølgelig er meget pikerede over, at den lokale ret, som de har kendt, ikke er der længere. Hvad kommer der i stedet?

Det er da naturligt, at vi er optaget af det som politikere, hvad skulle vi næsten ellers være? Skulle vi bare sige: Jamen det er rigtig, rigtig godt, at der bliver længere hen til domstolen?

Nej, der kræver det, at vi lytter, og det er det, vi har gjort, og det synes jeg har været godt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Vi har lyttet, og derfor er det også SF's opfattelse, at det, vi er kommet frem til, er fornuftigt, for i SF har vi også et ønske om, at politiet skal have mulighed for at uddanne sig, således at de kan gå efter konkrete ting.

Eksempelvis er et af de største problemer, vi har, bl.a. salg af kvinder. Der så vi gerne, at der var flere betjente på gaden, som kunne være op søgende omkring det kæmpeproblem, som det er for disse mennesker. Hvis det er sådan, at betjentene i stedet skal sidde på en døgnåben station, hvor vi jo ved, at der ikke kommer folk om aftenen og natten, så bruger de jo deres arbejdstid på det i stedet for at være opsøgende, i stedet for at være på gaden og give den reelle beskyttelse af og tryghed for mennesker dér.

Så det er det, vi har arbejdet for, samtidig med at vi naturligvis har arbejdet for nærhed, og samtidig med at det naturligvis skal være sådan, at retssikkerheden skal være i orden. Men jeg vil sige til hr. Peter Skaarup: Det har altså godt nok været op ad bakke med arbejdet på grund af hr. Peter Skaarups udmeldinger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror og håber, at alle folketingsmedlemmer er enige om, at der skal gøres mere for at bekæmpe kvindehandel. Det tror jeg ikke der kan være nogen tvivl om. Men hører jeg egentlig fru Anne Baastrup sige, at den optagethed, vi har haft, af, at der f.eks. på de ti nye stationer nu bliver døgnåbent i forhold til regeringens oprindelige udspil, var en dårlig ting, altså at det giver mindre tryghed og mindre fornuft, at man har gjort det? For så taler fru Anne Baastrup jo sådan set imod den aftale, der ligger, imod det lovforslag, der nu ligger med de ændringer, der er. Så det tror jeg ikke at jeg hører hende sige.

Jeg tror faktisk, at fru Anne Baastrup og alle andre kan være tilfredse med, at der selvfølgelig i store byer med 40.000, 50.000, 60.000 indbyggere er behov for, at politistationen i det område er døgnåben. Det giver da en tryghed for borgerne, og det skal vi da være interesseret i alle sammen. Så det håber jeg ikke fru Anne Baastrup taler imod med det indlæg, der blev holdt her for lidt siden.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom fru Anne Bastrup blev også jeg provokeret af det umådelig selvrosende indlæg fra hr. Peter Skaarup om den her politikredsreform.

Jeg må bare minde forsamlingen om, at da en af disse store, digre betænkninger om en kommende politikredsreform udkom, udsendte hr. Peter Skaarup en pressemeddelelse på Dansk Folkepartis vegne, hvori han skrev, at han ville garantere for, at der ikke ville blive nedlagt nogen politistationer i Danmark. Det er han altså nu med til at gøre, og det synes jeg at offentligheden skal vide noget om.

Så sagde hr. Peter Skaarup her i sit indlæg også en ting, som var fuldstændig ude af realiteternes verden, nemlig at tidligere regeringer har prøvet at komme igennem med reformer af den her slags, men ikke har kunnet få dem gennemført. Det er simpelt hen lodret forkert. Det burde måske være den nuværende minister, der gik op og fortalte det her, men jeg har jo været med så længe i Retsudvalget, så jeg i hvert fald kan fortælle, at disse rapporter, som har ligget i 5-6 år på Folketingets Retsudvalgs bord og på diverse justitsministres bord, aldrig tidligere har været forsøgt fremlagt.

Det er først denne justitsminister, der efter kommunalreformen har fundet det betimeligt at fremsætte dette forslag til en reform. Derfor har jorden været gødet med mange års rapport-skrivning, det er fuldstændig rigtigt, men der er ingen tidligere ministre, der har prøvet at fremsætte et forslag til denne reform. Dette vil jeg for historieskrivningens skyld blot sige til hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der kan være mange holdninger til det her. Fru Elisabeth Arnold klandrer Dansk Folkeparti for, da udspillet til reformen blev offentliggjort, at sige, at nu måtte vi have en garanti for, at de politistationer, vi havde før, også blev der i fremtiden. Der kan jeg jo sige, at uanset hvad fru Elisabeth Arnold siger, så er det jo blevet sådan.

De hovedpolitistationer for de kredse, vi kender i dag, vil også være der, efter at reformen bliver gennemført. Tjenestestederne for politiet bliver opretholdt. Det, der så har været diskussionen, har været, om det er nødvendigt, at man på alle de hovedstationer, vi har i politikredsen i dag, skal have døgnbemanding. Der er det så, at vi har sagt, at det måske ikke er nødvendigt alle

steder, i hvert fald ikke i de mindre byer og i hvert fald ikke alle ugens dage, men der er nogle byer, hvor vi skal være sikre på, at der er en døgnbemanding. Det har vi så fået, nemlig i de store byer.

Derfor: Vi har opnået det, vi ville. Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold er uenig i det, vi har opnået, men vi har opnået det, vi vil, og Det Radikale Venstre støtter det, og det er jo udmærket.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre synes, det er en god reform, der bliver vedtaget her i dag, og vi stemmer for den, men den har visse skønhedspletter. En af skønhedspletterne er, at Dansk Folkeparti har fået gennemtrumfet, at der er et vist antal politistationer i landet, som skal holde døgnåbent, uanset hvad politidirektøren, som er ansvarlig for hele området, synes er rimeligt. Jeg synes, det er virkelig usagligt, at man fra Folketingets side vil blande sig i det, som i virkeligheden burde være politidirektørens kompetence.

Vi ved, at de nuværende politimestre, de kommende politidirektører, vil leve med denne spændetrøje. Men det ville jo have været smukt, hvis hr. Peter Skaarup havde lyttet til ideen i selve reformen, nemlig at der bliver givet større beføjelser til de enkelte politidirektører, som i større omfang kan flytte rundt på deres personale og beslutte, hvor i kredsen der skal være døgnåbent, altså hvor i kredsen der skal være ekstra-bemanding.

Det er jo det, der er ideen i selve reformen, nemlig at politidirektørerne får større beføjelser til at flytte rundt med deres personale og bemande de stationer, hvor der lige i øjeblikket er brug for ekstra bemanding. Det giver Dansk Folkepartis indrømmelse ikke plads til, og derfor synes vi, det er usagligt. Vi stemmer selvfølgelig for reformen, fordi det er en god reform, men der er visse skønhedspletter, og dem står Dansk Folkeparti for.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu skal man jo ikke lave reformer til gavn for politifolk, ansatte i retterne eller øvrige ansatte – det er godt, at der er gode arbejdsvilkår, det skal der også være – men af hensyn til borgerne. Borgerne forventer, at i større byer som Slagelse, Hillerød, Herning, Viborg, Silkeborg, Randers, Kolding, Vejle, Frederikshavn og Aabenraa er der døgnbemanding. Det er ikke en møllesten

om politiets hals, for der vil være politifolk, der selvfølgelig kan lave andre opgaver i nattetimerne, rapportskrivning og andet, uden nødvendigvis at være optaget af en eller anden receptionstjeneste. Men der er nogen på stationen, hvor man kan henvende sig, og der er på de øvrige stationer også mulighed for, at man kan trykke på en knap og komme i kontakt med politiet. Det er godt, og det synes jeg vi skal fastholde.

Kl. 10.15

For hvert eneste af de steder, man har døgnbemandet, har der været en tæt kontakt til rigspolitiet, og rigspolitiet har sagt, at det er der noget fornuft i. Der er nogle andre byer, hvor man har sagt, at det nok ikke er nødvendigt, og der har vi så holdt os fra det. Men jeg synes, at det, man har gjort, er fornuftigt.

Lige til slut vil jeg sige til det med, at fru Elisabeth Arnold siger, at andre regeringer ikke har forsøgt en reform, at jeg husker, at hr. Frank Jensen, tidligere justitsminister, rejste land og rige rundt og forsøgte at få en reform igennem, men stødte på grund.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Når der nu er tale om et superflot forlig, om nogle fantastiske reformer til glæde både for borgerne og for personalet, så er det egentlig ærgerligt, at hr. Peter Skaarup benytter tredjebehandlingen til at skabe en utryghed ved at påstå, at det, at der er betjente på stationerne, skulle skabe tryghed, for det er jo ikke tilfældet. Det giver jo ikke tryghed, at der sidder betjente på stationerne. Det giver tryghed, hvis man som borger kan ringe efter politiet og politiet så kommer, når man har brug for politiets hjælp.

Hvad nytter det, hvis man sidder derhjemme og der er en indbrudstyv på vej ind ad vinduet, og man ringer til politiet og beder om hjælp, hvis svaret fra politiet er: Vi kan desværre ikke komme, for hr. Peter Skaarup mener, at betjente skal sidde på stationen og holde lyset tændt, men hvis du kan overbevise indbrudstyven om, at han skal følge frivilligt med ned på stationen, så er stationen åben, og så modtager vi meget gerne en anmeldelse?

Skulle vi nu ikke stå sammen om at sige, at det her er to fantastiske reformer, som vi anbefaler, og som giver tryghed?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg regner egentlig med, at hr. Tom Behnke, når vi er færdige med debatten om det her forslag, trykker på den grønne knap og dermed også tilslutter sig, at der skal være fast døgnbemanding på 22 stationer over hele landet. Det er i hvert fald hr. Tom Behnkes regering, der har været med til at forhandle om og diskutere den sag, og som har syntes, at det var nødvendigt.

Med den logik, som hr. Tom Behnke anvender, om, at vi ikke behøver døgnbemanding, jamen så kunne vi sådan set bare nøjes med ét sted i hele landet, hvor der var døgnbemanding, for det er åbenbart ligegyldigt. Eller er det måske ikke helt ligegyldigt, om borgerne i større byer med mange indbyggere, hvor der er gang i nattelivet en fredag og lørdag aften, ved, at der henne på politistationen er nogle folk, man kan komme i kontakt med? Det er rimelig vigtigt.

Hr. Tom Behnke har jo så ret i, at grundlaget for reformen er, at det, at der ikke er døgnbemanding alle steder, og også andre initiativer gør, at man kan frigøre betjente, der så kan være i patruljevognene og komme ud til indbrudene, som man måske ikke har så meget tid til i dag. Der frigør reformen 800 betjente, og det er jo glimrende, at politiet på den måde kan være hurtigere ude, så responstiderne bliver lavere.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg prøver bare at give udtryk for, at jeg synes, det er lidt ærgerligt, at debatten slutter på den her måde. For det, der er tilfældet, er jo, at hr. Skaarup er med til at sige til befolkningen, at det giver større tryghed, hvis der sidder betjente på stationen. Det, at der er betjente på stationen, giver overhovedet ingen tryghed. Det er i hvert fald en falsk tryghed. Det, som det kan give i de større byer, hvor der er meget aktivitet også om natten, er en god service over for borgerne, fordi man kan henvende sig på politistationen, men trygheden ligger i, at politiet kommer, når man har brug for politiet. Og det forudsætter altså, at de ikke sidder inde på stationen, hvis der ikke er nogen grund til at sidde inde på stationen. Så vi taler om service på den ene side, og vi taler om tryghed på den anden side.

Så er jeg helt enig i, at det, vi har gjort, jo er velovervejet, og det er da rigtigt, at når der fredag og lørdag nat er meget aktivitet i byen, så kan man holde åbent, altså behovsbestemt åbent. Det kan man på alle stationer i hele Dan-

mark, det er der jo ikke lavet om på. Men lad være med at blande service og tryghed sammen. Det er det, jeg appellerer til.

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan ikke helt forstå hr. Tom Behnkes ærinde med at begynde at sætte spørgsmålstegn ved det, vi egentlig er blevet enige om, nemlig at der skal være døgnåbent på de 12 hovedstationer, som det lå beskrevet i regeringens udspil, og at der også skal være døgnåbent på de 10 ekstra stationer i de større byer. Der kan hr. Tom Behnke selvfølgelig have en holdning til, at det ikke giver tryghed, men der er vi nok ikke enige, for jeg tror, at det giver en tryghed for borgerne, at de ved, at der i hvert fald et sted i byen er lys, og at der er et sted, hvor man kan få undsætning, hvis man har behov for hjælp.

Derudover skal der selvfølgelig være patruljevogne, og dem kan der komme flere af, i og med at der frigøres 800 betjente som en følge af reformen, men jeg vil fastholde, at det er udmærket og godt, at der i de større byer er lys i vinduet; at det ikke kun er inde på værtshuset eller hos taxaselskaberne eller på tanken, der er lys i vinduet, men at politiet også er til at få fat i. Så lad os nu lade være at blive uenige om noget, vi egentlig har aftalt, og som jeg forstår at hr. Tom Behnke støtter i den sidste ende.

Formanden:

Tak til hr. Peter Skaarup. Så er det hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Som justitsministeren rigtigt nok siger hernede foran talerstolen, så synes jeg, det er vigtigt, at vi bevarer den gode stemning. Og jeg synes faktisk også, at det er meget ærgerligt, at den her afsluttende debat øjensynligt er ved at gå op i forsøg på at tilskrive sig en ære for den her reform, en tilskrivelse, som jeg ret beset ikke mener at der er hold i. Vi vælger i Socialdemokratiet at tolke hr. Peter Skaarups meget høje aktivitetsniveau lige nu i den her afsluttende fase som en modsætning til det ellers ret lave aktivitetsniveau, vi har set fra hr. Peter Skaarups side i de snart halvandet år, vi jo reelt har drøftet det her meget intenst.

I Socialdemokratiet mener vi i al beskedenhed, at vi har et vist medansvar for at udstikke retningslinjerne for den her reform. Det var jo

den tidligere socialdemokratiske-radikale regering, som i slutningen af 1990'erne, nemlig i 1998, jo både for domstolsreformens vedkommende og for hovedprincipperne i den nuværende politireforms vedkommende udstak retningslinjerne for, hvor dansk politi og danske domstole skulle bevæge sig hen.

Vi er meget tilfredse med, at Folketinget nu ender med at indgå en meget bred aftale om en så vidtrækkende reform. Det er jo den største reform på vores område i ganske mange årtier, som skal holde rigtig lang tid, og med den rigtig store interesse, der selvfølgelig er for det her emne ikke mindst i lokalsamfundene, er det vigtigt for os, at der er et bredt flertal bag en så afgørende reform.

Vi har fra Socialdemokratiets side fra starten lagt vægt på, at når det gælder politiets fremtidige struktur, så var det yderst væsentligt, at vi fik sikret den lokale beslutningskraft og en langt bedre lokal forankring af politiet, end tilfældet var i regeringens oprindelige udspil. Det er rigtigt, at der var anstrøg til det i regeringsudspillet. Det har været vigtigt for os, ikke mindst når vi ser kriminalitetsudviklingen, at politiets lokale forankring, en deltagelse i det kriminalpræventive arbejde og en stærkere indsats mod kriminaliteten i lokalsamfundene blev styrket med reformen.

For domstolernes vedkommende har det været vigtigt for os, at vi har kunnet sikre, at folk selv med små sager ikke skal ud på timelange ture for at komme til deres nye centrale, lokale ret, som det vil være.

Det er helt afgørende for os, når vi taler om fremtidens politi og fremtidens domstole og måske ikke mindst i forbindelse med politiet, at det handler om borgernes tillid til systemet, at det handler om borgernes tillid og tiltro til, at politiet er der, når der er behov for det, og at når man har en sag, man skal have behandlet ved domstolene, ja, så sker det på den bedst mulige måde.

Derfor er det samlede kompetenceløft, som sker af både politi og domstole, helt centralt. Der sker en for politiets vedkommende regional koncentration. Det samme er tilfældet for domstolene. Det vil løfte sagsbehandlingen hos domstolene, og det vil løfte efterforskningen af kriminaliteten, også i lokalområderne.

Så samlet set er Socialdemokraterne meget tilfredse med resultatet af reformen. Vi synes, at det endelige resultat også med de ti nye stationer, som så ved anderledes arbejdstilrettelæg-

gelse får mandskab på stationerne døgnet rundt, er et udmærket kompromis, således at vi kan sikre, at befolkningen i alle større byer og i alle grene af landet får en jævn, god polititbetjening, således at vi kan få forbedret indsatsen mod kriminaliteten og kan få styrket sagsbehandlingen ved domstolene.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tager ordet for bare lige at sige, at jeg står noget uforstående over for, hvorfor hr. Morten Bødskov siger, at Dansk Folkeparti skulle have haft et lavt aktivitetsniveau i forbindelse med den her politi- og retskredsreform. Jeg har lige fået at vide af fru Anne Baastrup, at vi havde haft et alt for højt aktivitetsniveau, og at vi havde stillet spørgsmål ved ting f.eks. om døgnbehandling, hvor vi ville have mere døgnbehandling, og at det skulle vi ikke have været så aktive med hensyn til. Men det er så, hvad det er.

En kendsgerning er det jo, som hr. Morten Bødskov også siger, at det er godt, at vi har kunnet blive enige om noget, som nu skal lægge pejlemærkerne for tingene på politi- og retskredsområdet de næste mange år. Det var jo det, der blev forsøgt i 1998 af den daværende justitsminister, altså at gå i gang med noget, og det lykkedes så ikke helt, men det er så det, vi kan gøre færdigt nu, og som mange ansatte inden for retterne og politiet har gået og ventet på. For mange ting er blevet udskudt, fordi man hele tiden har sagt, at nu kommer den her reform snart, og vi kan så først gennemføre det, når reformen kommer.

Nu kommer reformen, og det er i hvert fald godt, at de ting er med. Det gælder også det SSP-samarbejde, som hr. Morten Bødskov nævnte, det er også en god ting ved reformen, som Socialdemokraterne har været aktive med hensyn til.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det, der har været vigtigt for Socialdemokraterne ved den her reform – og det håber jeg også jeg sagde i mit første indlæg – har været at fastholde perspektiverne i det arbejde, som nu har været i gang i 8 år, nemlig at vi får løftet kompetencerne i politiet, og at vi får løftet kompetencerne ved domstolene. Og det er i de diskussioner, vi har savnet Dansk Folkepartis deltagelse.

Det tror jeg der er bred enighed om i Folketingets Retsudvalg, nemlig at når det gælder perspektiverne for netop kompetenceløftet og koncentrationen i regionale, større enheder, så har vi manglet Dansk Folkeparti i diskussionerne. Det var det, jeg hentydede til.

Jeg har stor respekt for Dansk Folkepartis øvrige engagement, men jeg synes også, at den her kommentar selvfølgelig skal være med i billedet af, hvad det er, der er foregået. Men det skal selvfølgelig ikke være et skår i glæden over, at det er en fremragende reform. Vi er for Socialdemokraternes vedkommende i hvert tilfælde sikre på, at vi nu får et meget bedre politi og nogle meget mere styrkede byretter, som kan løfte sagsbehandlingen i alle dele af landet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det var da meget godt med den tydeliggørelse, fordi jeg synes netop, at vi har været meget aktive, og vi er også tilhængere af, at man får skabt nogle store, stærke enheder rundt omkring, som kan løfte flere ting end hidtil lokalt, i stedet for at man skal have hjælp f.eks. fra rigspolitiet i mange sager.

Det er vi jo meget enige om, men vi vil også fastholde, at det er vigtigt, at tingene foregår så tæt på borgeren og så meget til gavn for borgeren som muligt. Det er derfor, vi har arbejdet for, at der kom noget mere fokus på afdelingskontorer og bitingsteder og de to ekstra retskredse, der er kommet ud af reformen.

Formanden:

Ordføreren ønsker ikke flere bemærkninger. Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er overordentlig tilfreds med, at det er lykkedes at få en politikreds- og retskredsreform og en tinglysningsreform og en nævningereform igennem med de lovforslag, vi vedtager nu. Vi har siden 1998 haft forskellige rapporter på bordet i Retsudvalget, og diverse ministerier har beskrevet, hvordan man kunne reformere inddelingen af retskredse og politikredse, sådan at man fik en mere moderne ledelse. Nu er det lykkedes, og vi er også meget godt tilfredse med, at der er kommet et meget bredt flertal bag disse reformer.

Fra radikal side har vi især lagt vægt på, at vi kunne beholde det lokale forebyggende samarbejde i SSP-regi; at vi kunne få styrket offerråd-

givningen; at vi kunne få en fleksibilitet, som har været indbygget i reformen fra starten; og at vi kunne give plads til en moderne ledelse, hvor man også giver plads til andre former for ansættelse og andre former for personalekompetencer end dem, der lige er til stede i dag.

På retskredsreformens område har vi været interesseret i at få fæstnet den faglige styrkelse, hvor man får tredommerembeder i stedet for kun endommerembeder, og dermed også få skaffet den større fleksibilitet, som det giver, når man har flere dommere til stede i hver ret.

Endelig er der tinglysningsreformen, som selvfølgelig er en modernisering, som er på høje tid, og hvor vi efterhånden går over til digitalisering af al tinglysning.

Kl. 10.30

Vi har støttet reformen og arbejdet for den siden 1998. At det nu er lykkedes, kan vi kun være tilfredse med. Vi har som sagt ikke mange andre anker end den, vi allerede har nævnt, nemlig at vi har været tvunget til at acceptere, at lovgivningen skal bestemme, hvor der skal være døgnåbne stationer. Det synes vi stadig væk er en skønhedsplet, men uanset dette stemmer vi med glæde for reformen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Småt er smukt, men det er ikke altid, det er rigtigt, når det drejer sig om de store institutioner, vi har i det danske samfund. Vi har haft diskussioner om, hvor mange politistationer det er nødvendigt at have, hvor store politikredse skal være, og hvor store domstolskredse skal være, og der har været svære beslutninger undervejs. Samtidig har det jo også været vigtigt, at vi i diskussionen har gjort det klart, hvad betydningen af en døgnåben station er. Hvad er betydningen af, at man har en lokalstation, og hvordan kan lokalstationen samarbejde med den lokale kommune?

Det, der har været det spændende, og det, der har været det interessante, har været udviklingen i den debat med de forskellige folk, der har været i deputation, når det drejer sig om henholdsvis politistationer og domstole. Det har været mit indtryk, at de diskussioner, vi har haft med de forskellige deputationer, rent faktisk også har fået dem til at forstå, hvad det er, der reelt ligger bag politireformen og domstolsreformen.

Det har for SF været helt afgørende, at vi har kunnet imødekomme ønsker så meget som overhovedet muligt, især når det drejede sig om domstolene. Det, der jo er det centrale, er, at der for at sikre retssikkerheden ikke skal være flere hundrede kilometer til den domstol, der skal afgøre en lille sag, der drejer sig om nogle få tusinde kroner. Derfor har diskussionen jo også gået på, hvordan vi kan få domstolene til også at fungere i det lokale område.

For mig at se har det været afgørende, at vi har haft den her dialog i Retsudvalget med justitsministeren, og det er også vores opfattelse, at vi nu fremover vil kunne se nogle domstole, der også kan fungere på kommunekontoret, når det drejer sig om de mindre sager.

For os har det også været afgørende, at befolkningen langsomt bringes til at forstå, at retssikkerheden og trygheden ved politiarbejdet ikke er, at der er åbent på en station, men at de politifolk, der kender til området, bevæger sig rundt med en indsatsleder i en bil – og at der så i øvrigt er mulighed for at fordele betjente derhen, hvor der er behov for det i lokalområdet.

Også her har vi i diskussionen med de forskellige deputationer kunnet se en udvikling, at man fik øje på: Aha, det er det, det handler om, for når der er en, der bliver slået ned i Algade, så er det vigtigt, at det ikke tager ret lang tid, før politifolkene kommer, og det kan de jo ikke, hvis vi binder to eller fire betjente på stationen. Det er de diskussioner, der har været så vigtige at tage.

Vi havde forleden dag Fredericia Kommune på besøg, og det er helt klart, at Fredericia Kommune har oplevet, at de er blevet klemte i forhold til Kolding, Horsens og Vejle. Men med de svar, vi har fået om kravene til beredskabsuddannelsen for politiet, og med den viden, som Fredericia nu har fået om, at de enkelte politifolk hverken er i Kolding eller i Vejle om natten, men i Fredericia, og at de politifolk, der er i Fredericia, er dem, som i øvrigt er tilknyttet lokalstationen i Fredericia – med mindre der sker noget stort i et af de andre områder, hvor politiet også efter nu gældende regler jo ville være kørt derhen – så er det centrale ikke desto mindre, at befolkningen nu nemmere og hurtigere kan få fat i politiet, når det er nødvendigt.

Samlet set synes jeg, at det har været et godt forløb, og i SF stemmer vi med fornøjelse for den samlede reform.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne her ved tredjebehandlingen af politi- og retskredsreformen indlede mit indlæg med at takke Folketingets partier for et utrolig flot stykke arbejde. Gennemførelsen af den her reform havde ikke været mulig, hvis der ikke havde været en vilje til og en vision i samtlige Folketingets partier om ikke kun at tænke i taktik og hurtige overskrifter, men også tænke på, hvad det er, der gavner borgerne i dette land, og på, hvordan vi sikrer, at politiet er rustet til at kunne klare fremtidens udfordringer, nemlig den stigende kriminalitet og den kriminalitetstype, som er i udvikling. Hvordan sikrer vi, at politiet er på omgangshøjde med kriminalitetsudviklingen, og hvordan sikrer vi, at vi har et retsvæsen, som kan honorere alle de krav, vi som borgere stiller til vores domstolssystem både med hensyn til effektivitet og hurtighed og samtidig krav til kvaliteten af det, der foregår ved domstolene?

Kl. 10.35

Det har været en meget stor øvelse, vi har været igennem. Det havde ikke kunnet lade sig gøre, hvis ikke Folketingets partier havde været overordentlig velvilligt indstillet på at være med til at gennemføre den her reform, og jeg vil meget gerne takke alle retsordførerne for et kæmpemæssigt arbejde, der er blevet udført i den her sag.

Jeg synes også, det er vigtigt at fremhæve her ved tredjebehandlingen, hvad årsagen er til, at vi laver en så stor reform af politi og retsvæsen. Det er jo først og fremmest af hensyn til borgerne i dette land. Vi vil gerne have, at alle borgere i dette land, ikke kun borgere, der bor i de større byer, men også borgere, der bor i mindre byer og i yderområderne, har en god og en effektiv polititjening med hurtige responstider, sådan at når man har behov for politiets assistance, så kommer politiet, og så kommer politiet hurtigt.

Det har også været afgørende, at vi har kunnet løfte domstolene og sikre større faglighed og også muligheder for større specialisering ved domstolene, ligesom det har været helt afgørende for begge reformer, at der var tale om en massiv decentralisering med mere beslutningskompetence ude i politikredsene. Alle sager skulle som udgangspunkt starte ved byretten og ikke ved landsretten. Decentraliseringen har i sig selv været meget, meget væsentlig for at sikre tilstrækkelig nærhed og hensyn til borgerne.

Jeg vil sige, at vi jo med sikkerhed ved, hvornår vi er blevet valgt til Folketinget. Den 21. sep-

tember 1994 vil altid være en særlig dag i min livskalender, for det var den dag, jeg blev valgt til Folketinget. Den dag, jeg ryger ud af Folketinget – frivilligt eller ej – vil sikkert også være en mærkedag. Men ind imellem de to datoer er der én dato, som jeg vil tænke tilbage på som den vigtigste dato for mig personligt. Det er den 2. juni 2006, hvor Folketinget vedtog politi- og retskredsreformen. Det er med meget, meget stor stolthed, jeg i dag kan sige, at vi nu får gennemført den her store reform, og at jeg som ansvarlig minister har haft lejlighed til og mulighed for at være med i processen og også have min andel i den.

Man kan sige, at der har været en fantastisk god stemning undervejs og en meget, meget seriøs behandling af sagen i Folketingets Retsudvalg, og derfor kan man selvfølgelig være lidt ked af, at nogle indlæg i dag ved afslutningen her ved tredjebehandlingen måske bærer lidt præg af et vist drilleri, men det skal der også være plads til i Folketinget.

Det, jeg synes er vigtigt at få sagt, så det står fuldstændig klart, hvad det er for nogle lovforslag, vi stemmer om nu, er: Det er korrekt, at regeringens udgangspunkt var og er, at der skal være 12 politikredse med 12 hovedpolitistationer, der har døgnåbent. Men vi gjorde også meget klart – og det har jeg gjort igennem hele forløbet lige siden førstebehandlingen – at Rigspolitichefen vurderede, at ud over de 12 hovedpolitistationer ville der politifagligt være et behov for at have politifolk til stede også i nattetimerne i visse dele af landet.

Vi har haft lange forhandlinger med Folketingets partier om mange elementer i reformen, men jeg vil sige til beroligelse for alle og også som svar på de spørgsmål, der er stillet her, at de ti politistationer, hvor der ud over hovedpolitistationerne vil være døgnåbent, er steder, hvor der er en begrundelse for det. Det er ikke meningen, at politifolk på stationerne i de ti byer skal sidde og passe lamper, de skal arbejde. Det er altså vigtigt for mig at få sagt i dag. Så tallet med de 800 betjente, som politireformen frigjorde, står stadig væk ved magt, og det er væsentligt at få understreget.

Jeg vil også godt fremhæve, at Folketinget har været ekstremt optaget af det nære, af det lokale, og for de borgere, der er interesserede i at vide, hvordan reformen præcis kommer til at fungere, vil jeg sige, at der er blevet afgivet rigtig mange svar til Folketingets Retsudvalg om, hvordan man sikrer nærheden, både når det gælder det

lokale kriminalpræventive arbejde i den enkelte kommune, og når det gælder muligheden for f.eks. at føre foged- og skiftesager ude i lokalområdet, så man ikke skal bevæge sig til et hovedtvingsted for at få de sager klaret.

Kl. 10.40

Afslutningsvis vil jeg også sige, at der har været tale om en ekstremt grundig behandling i Retsudvalget. Vi er nået op på at besvare godt 170 spørgsmål, tror jeg, og der har været adskillige møder med Folketingets partier for at få sagen på plads. Blot for at understrege grundigheden – og det er ikke sagt i ren morskab, det er sådan set den skinbarlige sandhed – vil jeg sige, at det sidste samråd, vi afholdt, var i går, hvor jeg var i Retsudvalget. Det handlede om biforgtningssager ved voldgiftsnævn, og folk vil sige: Så går I godt nok i detaljer, når I har haft samråd om det. Men jeg vil sige, at hver eneste henvendelse, der er kommet til Retsudvalget, har Retsudvalget taget så seriøst, at man har sikret sig, at både flere ministre og ministerier har kunnet stå til rådighed for at besvare spørgsmål, så der ikke var noget at bekymre sig om.

Jeg vil sige, at jeg har været meget, meget glad for den proces, vi har været igennem. Det er en historisk dag i dag. Afslutningsvis vil jeg igen takke Folketingets partier for et meget flot stykke arbejde, som jeg har nydt at være en del af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 107 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 4 (EL og Klaus Hækkerup (S)).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Tredje behandling af lovforslag nr. L 199: Forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love. (Digital tinglysning).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 31/3 2006. Første behandling 21/4 2006. Betænkning 23/5 2006. Anden behandling 30/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Tredje behandling af lovforslag nr. L 200: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Dansk straffemyndighed ved seksuel udnyttelse af børn i udlandet).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 21/4 2006. Betænkning 23/5 2006. Anden behandling 30/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 3 (EL); 8 (SF) stemte hverken for eller imod.